

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 532

TRONG PHÒNG NGHỈ CÓ NÊN THỜ CÚNG PHẬT TƯỢNG HAY KHÔNG?

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 25/05/2021.

Người chân thật học Phật ngày ngày niệm Phật để đề khởi chánh niệm. Hòa thượng dạy: ***“Quan hệ của chúng ta với Phật là quan hệ Thầy trò, không phải là quan hệ của một đẳng tối cao với bề dưới. Phật là vị Thầy, là người Thầy dẫn dắt đời sống tư tưởng, lãnh đạo tâm linh của chúng ta. Quan hệ Thầy trò rất thân thiết.”***

Nếu gia đình chúng ta có phòng dành riêng để thờ Phật là trang nghiêm nhất. Nếu chúng ta không có phòng thờ riêng mà chỉ có phòng nghỉ của sinh hoạt vợ chồng thì làm một cái rèm kéo để thờ Phật.

Ở miền Nam, rất nhiều gia đình thờ Phật. Miền Bắc thì rất ít gia đình thờ Phật. Thầy đã bốn ba rất nhiều tỉnh thành ở miền Bắc như Hà Nam, Nam Định, Bắc Ninh, Hải Phòng....Có nơi Thầy đã đến đó cả trăm lần. Khu vực ở gần chùa Đậu, Thầy tặng họ máy niệm Phật thì họ nhận, nhưng Thầy tặng họ tranh hình tượng Phật thì họ không lấy. Thầy đã từng đến một gia đình, tặng họ một bức tượng Phật chất liệu composit và đã làm lễ an vị Phật nhưng đến hôm sau họ mang bức tượng Phật lên chùa. Họ bị hù dọa là thờ Phật trong nhà là đại họa.

Phật dạy chúng ta từ bi hỉ xả, không sát sanh, không trộm cắp, không vọng ngữ, không tà dâm, không uống rượu. Chúng ta nhìn thấy hình tượng Phật liền được nhắc nhở, đời này và đời sau đều được Phật nhắc nhở. Cha Mẹ rất ít thực hiện nhiệm vụ dạy con những nghi lễ thờ cúng cho nên nhiều người cả người lớn và trẻ nhỏ đều không biết ai là Phật Thích Ca, ai là Đức Quán Thế Âm Bồ Tát, cũng không hiểu các Ngài biểu tượng cho những điều gì. Ông Bà, Cha Mẹ học Phật nhưng không dạy lại cho thế hệ con cháu, gần như không xem trọng vấn đề giáo dục này. **Chúng ta có trách nhiệm giáo dục thế hệ về văn hóa truyền thống và giáo dục về tôn giáo.**

Rất nhiều người có tín ngưỡng, chính nhờ sự tín ngưỡng mà con người ta thiện lương, nhân ái. Người không có tín ngưỡng thì không có thiện lương, không có nhân ái. Theo một điều tra, giới trẻ ngày nay không tin có Chúa. Đây là một điều rất đáng lo. Chúng ta nhận mình là không có tôn giáo. Không có tôn giáo là không có đức tin. Nếu ở nước ngoài, khi đi xin việc mà chúng ta nói mình không có tôn giáo thì sẽ bị mất điểm. **Tôn giáo ở đây là nói đến tôn giáo chính thống được thế giới và quốc gia công nhận.**

Bản thân Thầy ngày ngày niệm Phật lay Phật rất nghiêm túc & quyết liệt. Các con của Thầy nhìn thấy, phát tâm ngày ngày đi phóng sinh. Giáo dục tôn giáo cũng quan trọng như giáo dục luân lý đạo đức. Các con cần biết được tôn giáo chính thống, nếu không chúng sẽ theo tà ma, trở thành ngơ ngác ngây dại, khùng khùng điên điên.

Giáo dục luân lý đạo đức và giáo dục tôn giáo là giáo dục của HIẾU & KÍNH: Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, kính trọng Sư Trưởng. Nếu chúng ta không dạy các con từ nhỏ thì các con không thể hiểu được Phật là vị Thầy, là người Thầy dẫn dắt đời sống tư tưởng, lãnh đạo tâm linh của chúng ta. Đời sống tâm linh không chỉ là thờ cúng. Trước đây Thầy đã tham dự những lễ cúng của làng, đó là tình làng nghĩa xóm. Khi họ tổ chức ăn mặn thì Thầy không tham gia phần ăn uống.

Giáo dục luân lý đạo đức là giáo dục truyền thống dân tộc. Giáo dục tôn giáo là giáo dục tâm linh. Chúng ta phải dạy các con tín ngưỡng tôn giáo được thế giới và quốc gia công nhận. Các con khi lớn lên sẽ biết phân biệt tà chánh, biết lựa chọn con đường đi, không bị dẫn dắt vào tà môn tà phái và những tôn giáo hoạt động chui lủi, lén lút. Vào dịp lễ tết, khi nhìn thấy vị lãnh đạo quốc gia đi thả cá & nguyện cầu cho quốc thái dân an, Thầy cảm động đến nổi da gà. Đó là đời sống tâm linh.

Vấn đề tôn giáo đã khiến nhiều gia đình tan nhà nát cửa, vợ chồng tan nát, mất địa vị, mất nhà cửa. Đây là vấn đề vô cùng đau đầu của xã hội. Có người phụ nữ bỏ chồng bỏ con, ly dị chồng, bỏ nhà để đi truyền đạo. Người Mẹ dẫn con đi truyền đạo. Đứa con đó ngày xưa vừa nhìn thấy Thầy đã chào từ xa rất hoan hỉ. Bây giờ đứa nhỏ đó nhìn thấy Thầy thì không chào nữa, vì nó coi Thầy là người ngoại đạo.

Có một người phụ nữ từng than khổ với Thầy. Cô ấy đến tham gia môn phái đó và bị sai khiến. Nếu họ gọi điện mà cô ấy không nghe máy cô ấy thì liền bị đau đầu. Một ngày cô ấy không nghe được người đó nói thì cảm thấy người bản thân, trống trải. Người đó nói họ cần ba chục, năm chục thì cô ấy phải chạy ngược chạy xuôi để kiếm tiền đưa chữa họ. Cô ấy không dám nói với chồng mà cứ âm thầm chịu đựng.

Cho nên giáo dục tôn giáo vô cùng quan trọng. Chúng ta dạy con hiếu dưỡng Cha Mẹ thì cũng phải dạy con cách cúng Phật. Nhiều người không biết phải cúng Trời như thế nào, phải cúng Phật ra sao. Nếu chúng ta không giáo dục chính môn chính phái thì họ sẽ theo tà môn tà phái, vô cùng phiền phức.

Nếu gia đình chúng ta chỉ thuê một phòng trọ nhỏ thì chúng ta vẫn nên bố trí để thờ Phật, không sao cả. Nếu chúng ta có phòng riêng để thờ Phật thì nên dành phòng riêng. Có hai vợ chồng trẻ chưa có con, người vợ bị mắc bệnh ung thư thời kỳ cuối. Buổi sáng họ đi quét sân chùa, buổi chiều đi quét sân nhà thờ. Đến tối họ mở laptop ra để lay Phật, lay hình tượng Tây Phương Tam Thánh. Nơi của Hòa thượng không làm tượng Phật tiền tỉ. Tại đạo tràng nơi Ngài đến giảng, khi giảng Kinh Phật thì họ kéo xuống tám phong nền có hình Đức Phật, khi giảng về Chúa thì họ kéo xuống tám phong nền có Đức Mẹ. Như vậy rất thuận tiện.

Giáo dục tôn giáo rất cần thiết. Có người mua được loại nhang sau khi đốt xong thì chân nhang xoắn lại, bát hương có ba bốn tầng chân nhang mà họ không bao sái. Đến khi bị cháy bát hương, thậm chí cháy nhà thì họ mới tá hỏa. Ở chùa, sáng nào Thầy chùa cũng đi bao sái bát hương. Nhiều người không dám đưng vào bát nhang vì sợ chết, nhưng họ sẵn sàng nói xấu lãnh đạo quốc gia, sẵn sàng làm nhiều việc xấu ác. Ở Bắc Giang, người ta nhờ Thầy cúng bốc bát nhang hết mấy triệu. Nhưng Thầy giúp họ bốc bát nhang không nhận tiền của gia chủ. Giáo dục tôn giáo, cách thờ cúng thế nào, quan hệ của chúng ta với Phật ra sao, điều này vô cùng quan trọng.

Hòa thượng nói: “Trừ nhà vệ sinh thì không thể thờ Phật ở đó”. Điều quan trọng là ngày ngày Phật nhắc nhở chúng ta thức liễm thân tâm, giúp đạo tâm tăng trưởng. Nếu con cháu không nhìn thấy hình tượng Phật thì dễ theo tà đạo. Chúng ta là học trò của Phật, là người chân thật học Phật thì phải thật gần gũi với Phật để có sự nhắc nhở, không có sự hù y kị. Phật dạy chúng ta: “Cần tu Giới - Định - Tuệ, diệt trừ tham sân si”. Hòa thượng nói tha thiết: “Chúng ta chân thật muốn vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thì không cần khách sáo, không có bất cứ một sự hù y kị nào, mà rất thân thiết với Phật, chỉ trừ nhà tắm nhà vệ sinh không nên treo hình tượng Phật. Tất cả những nơi khác đều có thể treo hình Thánh tượng Phật để được nhắc nhở. Chúng ta mỗi niệm không rời Phật”.

Nơi làm việc của Thầy có treo tượng Ngài Hải Hiền. Ngài là một tấm gương vãng sanh chân thật tự tại vãng sanh, lưu lại xá lợi. Có lúc Thầy muốn cởi áo thay đồ nhưng nhờ nhìn thấy ảnh Ngài mà Thầy sanh tâm xấu hổ, thức liễm chính bản thân mình. Bản thân Thầy trước đây không có nhiều cảm xúc với Bác Hồ, nhưng bây giờ Thầy nghe những bài hát về Bác, trong tâm vô cùng cảm xúc.

Một người từ sáng đến tối, sáu căn đều phải không rời Phật, tiếng niệm A Di Đà Phật không rời tai, hình tượng Phật không rời mắt thì chúng ta mới đảm bảo vãng sanh. Chúng ta có hình tượng Phật ở trong nhà thì mới được thức liễm thân tâm.

Phật Bồ Tát cho chúng sanh vô điều kiện. Quý thần cho chúng ta có điều kiện. Chúng ta đừng nên xin xỏ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!